

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

El món és un aeroport

1. Viktor Navorski, ciutadà rus, viatja a Nova York però una revolució al seu país el deixa sense papers i enxampat a la terminal J.F.Kennedy...

2. Si per a Shakespeare i Calderón el món era un teatre, per al milionari Spielberg el món és un aeroport, o millor, una immensa botiga. *La terminal* presenta el bo i pitjor del director d'*E.T.*: una posada en escena impressionant –un plató que recrea l'aeroport Kennedy amb tones d'extres- i la mirada hipermelodramàtica sobre la vida i les relacions humanes. Spielberg

vindria a ser la reencarnació clònica de Cecil B. de Mille i Frank Capra plegats. La barreja de *El mayor espectáculo del mundo* i ¡*Qué bello es vivir!* i la immensa pista de circ del film brinda dos clowns entonats: el pallasso august, el tonto-llest que broda un Tom Hanks quadrat, i el llest-babau que primfila un sobrat Stanley Tucci. Tots dos i uns secundaris de luxe –la Zeta-Jones, Diego Luna... – serveixen els objectius bàsics d'aquest conte megaemotiu: fer riure i humitejar els ulls. I a fe que ho aconsegueixen. Algú ha dit que tot director de cinema és un psicòleg de masses. Spielberg n'imparteix un màster intensiu. Ahora que executa l'espot publicitari més llarg de la història.

3. Ideal per a qui tingui enyorança dels contes a la vora del foc.

La terminal

Director: Steven Spielberg.
Intèrprets: Tom Hanks, Catherine Zeta-Jones, Stanley Tucci, Diego Luna, Zoe Saldana. EUA, 2004, 128 minuts, Rambla.

LA MAW
15/9/04